

נאום הח' ל. אשכול

במועצה הצרפתית של מפלגת חוסיני ארץ-ישראל
תל-אביב, 30.4.51

לוי אשכול:

ברצוני לענות להערות שנשמעו בדברי החבר אביזמר ובדברי החבר דייך. אחד מחייבים לכמה הערות, כי אילולא זאת, אפשר שבשעה מאוחרת זו, לא טעה מאוחרת בזעון, אבל השעה המאוחרת מחוץ הרגשה שצריך לסיים את המועצה, לא הייתי מסתפק הפגם בויכוח. אבל דוקא הדברים אשר נגזרו בהם כאן חברים בנינים, הם עצמם יכולים לסמך דקע לבידור יסודי, ושלמענם בלבד יש לקרוא מועצה של המפלגה שלנו, אשר יכולה לסמך חתנה לקידמה ופיתוח, ומחשבה רבה, אפשר להחזיק כל זאת לתוך האלה אחת או שתיים אשר הוצגו כאן ע"י ח' חברים אלה.

ראשית ברצוני להעמיד כמה עובדות על אמינותן. לא נכון מה שאמר כאן החבר אביזמר שכפרי העבודה מקומים ללא חכנית משקית החישובות. חושבני וגם החבר אביזמר יודע שאין זה נכון, וצר לי על שהוא מלמד ידיעות כאלה כמועצה המפלגה, כאשר החברים צריכים לקבל את אשר אומרים תוך כדי חשיפה. אני מודיע: אין בין כפרי העבודה למושבים אלא אולי קצת זמן של חצי שנה או שנה, אבל כאן כסים קרקעי, וסם כסים קרקעי להתישבות. כאן אותם הבנינים וחסה אותם הבנינים; פה אמצעי ייצור, וסם יהיו אותם אמצעי הייצור, כמובן מוחאמים לאזורים ולסביבות. בזאת רצוני להסמך ביחס לשאלה שצורה כאן החבר אביזמר.

הוי ידוע לכם כי כמעט וחדלנו להתמש עכשיו

בסרטינולוגיה של כפרי עבודה או מוצבי עולים, אלה ואלה יסובים מחוכבנינים, על יסוד של חכנית החישובות, ובמקדם או במאוחר, והרבה יותר מוקדם מאשר מאוחר, האדם המחייב, המתנחל יצטרך להיות מעשקו ללא כל חלוח. כמובן שלא יכנס למרסים חכניים, ולכל צורה ההתישבות, זוהי הנחה מקובלת. ומסכמת עם המרכז החקלאי, חברינו כפוסבים, בקרן הקיימת ובמחלקת ההתישבות.

ואשר לדבר הסני אשר דיבר עליו כאן החבר דייך, וגם

כאן אני מצטער לומר, שהוא מסא את הדבר מחוץ חוסר ידיעה, ומסוס בן בנה חיבוריה זו. אני מצטער לומר שהוא אינו יודע את הדברים. קודם כל לא 9 חדשים, כי אם 6 חדשים. 6 חדשים ובהם לפחות שלושה חדשי חורף. נכון כי בשלושת חדשי החורף אמרנו כי לא נצא לאמצע השדות, אמנם שדות ישראל, אבל לא היינו מוכנים וגם לא היינו נדיבים להיות מוכנים לכצורה, ואמרנו כי לא נצא באמצע החורף עם מסתחות וילדים להתישבות, בצורה כה קולכים עכשיו. לא ספני ושהדבר לא הוכבן, אלא אמרנו כי לכל המחוח שלוש או

ארבעה חדשים מגיע לנו ליהנות מחורף, שבמקרה לא היה גשום, זה אולי אסוננו, אבל זה לא באמתנו. נון סבינחיים עברו כבר שני חדשים לא של חורף, כל אם של קיץ, ואנחנו כבר עומדים ערב האחד במאי. אני מודיע לכם כי בחודש מאי, אם לא יקרו דברים בלתי נראים מראש, אני מקווה שהריסר ישובים חדשים יעלו על הקרקע, לא רק למעברות, זה דבר אחר. אחת הוואים שמודיעים עכשיו לא באחד או שנים, כי אם בהריסרים. יחכן שלא נוכל למלא את הכל, בכל אופן בחודש מאי החדש פרשת העליות לקרקע, עליה התחייסנו לשובים.

אמרתי, כי במסך השנה הזאת עלינו לפדות את כל היריעה. אגיד למה; חברי העוסקים במלאכה זו יש להם הרגעה, סבוחותיהם כלים ממלאכה זו. מאתיים חמישים ישובים מאחורינו, ישובים לעידים בלוח על הקרקע, יש לגדל אותם, יש להדריך אותם, לחקיק מהם קהילות ועדות, כפרים וישובים, ואין זה מן הדברים הקלים. יש לראות מה הדבר הגדול שהגענו משם מאות אלף איש למליון ומאתיים אלף, וכל אחד באתנו צריך לחנך ולגדל איש שני. אני אולי כחוח מאחרים בא בסענות לעבורנו מפני שאני יודע שזו מעמסה עצומה. אינני רושב שהצבור מלקח יז עצמו, שפי האמר כאן החבר הנחש, או חברים בממשלה או בסוכנות המשימה היא עצומה, וכל אחד מאלה אשר היו פה עם הקמה המדינה צריך לגדל על שטמו, או בזרועותיו, איש שני חרש חבא מכל העליות, מכל מיני ארצות, מכל מיני שכבות מכל מיני צורות חנוך. אנשים מגילים שונים והשכלות שונות, ויריעה מקצועית שונה, ואולי חוסר ידיעה מקצועית, והנה כאשר הקימונו כבר מאתיים חמשים ישובים, אני מוה, אולי אבדו במקצת שהונוחינו.

אני מודה שאמרנו כי צריך להסתכל קצת על האופניו האחוריים של העגלה. אפשר יום יום לוחזר, אבל צריך קצת לראות מה עם האופנים האחוריים של העגלה, האם הם הולכים או לא.

הבעיות האלו יריעות, אבל מחוך קריאות הציניים אשר היו לדברי החבר פנהס, אני רואה שבכל זאת לפיילם במועצה אין שכיעות רצון, ישנה הרגשה כאילו חסר משהו. והחסר הוא: שהנועה הפועלים כולה, 600 אלף האנשים הקודמים אינם משיגים מה פירות הדבר שהגענו עתה למליון ומאתיים אלף נפש, ואנחנו הולכים עתה לקראת שני מליון ונצטרך כל אחד לנחך לא רק אדם שני אלא אדם שלישי, זוהי מעמסה עצומה. נכון אמר החבר בן הנוריון כי מה שעשינו במסך שבועים שנה של התארות בארץ, הספלנו את מספר היסובים, והגדלנו את מספר החייסבים, וזה נכון, עם כל ההבדל הרב של התרבות החקלאית בין היסובים, בין כתר ויריעה, נה ל, עין חרוד, ובין מה מקימים עכשיו. אבל ערות וחבלי לידה וחבלי השחרות הם לא פחות ממה שהיו ביסובים הקודמים.

להצעתו של החבר דנין. אני מעיד עלי, לא אפוס על מישתו אחר.
 נכון סיחר עם העושים במלאכה אנהנו שתחכמים כאשר אנו רוצים לעשות מלאכה
 כזאת, שיחה עם הקטרים קדימה לא תחזק העגלה. אני בסוף יוגם הסנה ושנס
 חרבה דברים ההכרים, אין צינורות מים, אין מוטורים, ואין גם בכסף
 לחשיג את הציוד הדרוש לנו, כל זה משמיע, אבל גם חשנה אני בסוף כי אלפים
 רבים של משפחות נוספות, בהי אב חדשים, יעלו על הקרקע כחתייטבות. אבל
 נדרשים מאמצים גם מחתייטבות וגם מהמייטבים, כי כולנו מייטבים. אנו
 אריות להטביר לנו, לעצמנו ולאהרנים מה לירות הדבה הטמך שנהיים
 נפצנו מ-600 אלף נפש למיליון רבע, עלינו לקיים החתיטבות גם אם חסר
 צינור, וגם אם אין מים, לו כל זה היה - היה נפלא, כמו בימי התרופיסור
 מיסל אשר לימד אותנו לפני 70 שנה אין לעלות להחתיטבות.

הקטבתי כל היום לדברי החברים, ואני רוצה בכל זאת להגיד,
 אנהנו נמצאים שלוש חדשים ערב בחירות, ותמיד יש לי הרגשה, כאשר
 נחכמים לקועצות ערב בחירות, אין אני הוצב על הכחירות הקרובות הכאות
 עלינו, מפני שעבודה החתיטבות נעסיה בסוף ארבע שנים, או שנהיים, או
 חמש שנים, בין וערה לויעידה, בין מועצה למועצה, בין כנסת לכנסת,
 ובין קונגרס לקונגרס. אנו עומדים עכשיו בפני מאבק קשה, הציוד הודם
 מחקיימות הבחירות לקונגרס, אבל כל הזמן נעסחה עבורה עזומה. ואם מרושה
 היריעה, לא נכווץ את היריעה הגדולה, לא נצמצם ללא היסוסים ו לא חסדות.
 נדמה לי שהמפלגה כעבור שלוש ארבעה חדשים, מפלגה פועלי ארץ-ישראל,
 אשר מהוה את חוט הסדרה של פועלי ארץ-ישראל, צריכה להטביר לעצמה ולאחרים
 ולפועל הישראלי, שבסוף עשר השנים הקרובות עלינו להגיד לשנים שלוש
 מיליון יהודים עם הלאמה הקרקע, עם הלאמה המים, עם הלאמה אוצרות הסכע
 האחרים, עם סיחוח עסק הפועלים, קטען החרוטתי, עם הינוך אמיתי, גם כל
 אותם הדברים אשר מניחים כיסודות לאומה עו דה, מניחים יטודות לארץ
 מהחדשה אשר נבניה על יסודות עבודה, והנבניה על יסודות סוציאליסטיים -
 סודר להגיד זאת בערב האחר במאי, - נחדיר זאת ללבנו, נחדיר לאחרים, נחדיר
 את היריעה הגדולה הזאת, סך 250 יחובים קפו ומח אנהנו נקים סחר זוהי
 רק כבואה למה אנהנו נחכמים ואשר יהיה לינו לעשות בסוף השנים הקרובות,
 בדרך זאת עם נגיע עליה, אם נעמוד עליה איתן, יקרה מה טיקרה, אנהנו
 יודעים מה יקרה אם נכחה את פועלחנו ונהיה בסוחים במה שאנו עושים, זהו
 ההכרח. א נטביר זאת לבוחרים, לכמות האלפים, זאת דוכני היא הרוח, זוהי
 ההתחזקה שאנו צריכים לקחה אנהנו ממועצה זו.